

אותו ולא בחכמה אלא רוח הקודש שבי מסתכל ואני רואה הכל כאילו בעיניים שלי אני רואה **תְּנוּוְהוּ כּוּלְהוּ תַּבְרִיִּיא, אֲזִלוּ כּוּלְהוּ תַּבְרִיִּיא וְהָהוּא יוֹדְאֵי בְּהַדְרִייהוּ עַד דְּמָטוּ לְגַבִּיּה חַמּוּי.** תמהו כל החברים הלכו כל החברים ואיתם אותו יהודי בעל תשובה עד שהגיעו לחמיו של רבי אלעזר. **כִּיּוֹן דְּמָטוּ לְתַמּוֹן, אֲשַׁכְּחוּהוּ לְחַמּוּי דְּהָהּ יְתִיב עַל גַּבִּי עַרְסוּי וְלָעֵי בְּאוֹרֵייתָא** כיון שבאו לשם מצאוהו לחמיו שהיה יושב על מיטתו ועוסק בתורה. **בְּרִיךְ בְּרַכְתָּא רַבִּי אֶלְעָזָר, וּבְרִיכוּ תַּבְרִיִּיא וְאִיהוּ חַדִּי בְּהַדְרִייהוּ.** בירך רבי אלעזר ברוך רופא חולים על שחמיו נתרפא וברכו כל החברים והוא שמח עימם.

אור הרשב"י

כולם, וראוי היה לכל הנשמות להשיג השגה זו, אלא מפני שהם מתלבשות בחומרם יהיה החומר הזה מסך מברזל מחשיך עיני שכלו שלא ישכיל רק את הגוף הזה בית משכנה, והצדיקים שנשמתם בלתי מתלבשת בחומרם, אלא היא דבקה ברוחניות העליון, תהינה תמיד יודעות כל פרטי הנמצאות מצד מה שנשמתם רוחניות שואבת מהשורש העליון, וכו' ולזה ידע ר' אלעזר המציאות ההוא כולו מפני שנשמתו דבקה ברוחניות העליון ויהיה כל העולם גוף ונשמתו דבקה בשכל המנהיג הכל ויודע הכל.

אדם מפני שהם מצד הכזב והכזב הוא מדעתם ממש להתלוצץ מפני שהם מצד הליצנות, והטעם, שהעשיה הרוחנית כולה אחת, וכמו שהאדם הנשמי ידע מה בגופו כולו כאחד, כך הרוחני ידע המציאות כולו כאחד, מפני שאין מונע, וכך הנשמה הרוחנית שופעת ממקור הרוחניות העליון, והוא כעין השכל העליון השופע על כל ויודע כל פרטי הנמצאות בין קבועות בין מקריות, כידיעת השכל מה שיקרה אל גוף האדם, ולכך הנשמה הדבקה ברוחניות השכל השופע על כל ויודע על כל פרטי הנמצאות

הלימוד היומיומי

לע"נ עוז נתנאל יאיר בן גאולה ז"ל - להצלחת שאלתיאל בן גאולה הי"ו

מקשה מהפסוק רפאני ה' וארפא שאם ה' ירפא בודאי יתרפא ולמה חזר ואמר

וארפא

פֶּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, (ירמיה י"ז) רִפְאֵנִי ה' וְאָרְפָא

הוֹשִׁיעֵנִי וְאוֹשַׁעֲהָ. ויש לשאול כִּיּוֹן דְּאָמַר רִפְאֵנִי ה',

מָהוּ וְאָרְפָא הרי ודאי שאם ה' ירפא אותו הוא יתרפא. **כִּיּוֹן דְּאָמַר**

הוֹשִׁיעֵנִי, מָהוּ וְאוֹשַׁעֲהָ. והרי כִּיּוֹן דְּאִסְיָא מִסִּי, מָאן הוּא

דְּמַחֵי כיון שהשי"ת הוא הרופא המרפא, מי יכה שוב שיצטרך שוב לרפואה ולישועה.

כל הרפואות שבעולם בידי הקב"ה ויש שנמסרו בידי שליח

אֵלָא (נ"א אָמַר רַבִּי יוֹסִי חֲמוּזִי), **כָּל אַסּוּוֹתָא דְעֵלְמָא בִידָא**

דְּקַדְשָׁא בְרִידָא הוּא כל הרפואות שבעולם הן בידי של הקב"ה,

אַבְל אֵית מְנַהוֹן עַל יְדָא דְשְׁלִיחָא וְאֵית מְנַהוֹן דְּלָא

אַתְמַסְרוּ בִידָא דְשְׁלִיחָא אבל יש מהן שנמסרו ביד שליח ויש מהן שלא

נמסרו ביד שליח. **וְאַנּוּן דְּאַתְמַסְרוּ בִידָא דְשְׁלִיחָא אַסּוּוֹתָא**

אַינּוּן, אַבְל לְזַמְנִין מְתַהֲדְרִין ואותן רפואות שנמסרו ביד שליח היינו

לרופא בעולם הזה הם רפואה אבל לפעמים החולי חוזר כי כמו שלרופא יש קץ תכלית כך

לרפואה שהוא מרפא יש קץ ותכלית. **אַבְל אֵינּוּן דְּקַדְשָׁא בְרִידָא הוּא**

מִסִּי, לָא מְתַהֲדְרִין לְעֵלְמִין אבל רפואה שהקב"ה מרפא הרי הוא מרפא

כפי מה שהוא, וכמו שהוא בלתי בעל תכלית כך רפואתו בלתי תכלית ואין המחלה חוזרת

לעולם, **וְעַל דָּא אַסּוּוֹתָא דִּילִיָּה אִיהִי אַסּוּוֹתָא דְלִית בָּהּ**

מְרַעָא כְּלָל ועל כן הרפואה שלו היא רפואה שאין בה עוד חולי כלל. **וּבְגִין**

הלימוד היומיומי

לע"נ עוז נתנאל יאיר בן גאולה ז"ל - להצלחת שאלתיאל בן גאולה הי"ו

כָּךְ וּלְכֵן אָמַר, רַפְּאֵנִי ה' וְאַרְפָּא, וְיָדָא בְּלָא קְטְרוּנָא פְּלָל. היינו שאתה תרפא אותי ואז אתרפא רפואה בלי קטרוג כלל וְהִשְׁתָּא חֲבַרְיָא, קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהֵב לִי אֲסוּוֹתָא וְעֵשֶׂק לִי וְעַרְב לִי ועשׂויו חברים הקב"ה נתן לי רפואה ועשק אותי מיד מלאך המוות וערב לי להצילני.

רבי אלעזר והחברים סיפרו כל המעשה עם ר' יוסי דפקיעין

סְחוּ לִיָּה כָּל הַהוּא עוֹבְדָא סיפרו לו רבי אלעזר והחברים כל אותו המעשה עם רבי יוסי דפקיעין שהיה צריך לינתן כופר תחתיו [קב] תָּוּוּה וּבְכָה וְחִדִּי תמה ובכה ושמח. אָמַר, חֲבַרְיָא נְדַרְנָא דְאִיְהָד לְגַבִּיה וְאִתְחַבַּר בְּהִדְיָה, וְנוֹדִי וְנִשְׁבַּח לְמֵאֲרִי עֲלֵמָא. חִדִּי בְּהִדְיָהוּ אמר אני נודר שאלך אצלו ואתחבר איתו ונודה יחד ונשבח להשי"ת ואז יִשְׁבוּ וּשְׂמַחוּ יַחַד.

אור הרשב"י

יוסי דפקיעין שעדין לא היה בן חמש שנים בוכה על פני אביו שמת ומפציר בקוב"ה שיחזיר לו את אביו ואכן אביו קם לתחיה לעוד עשרים ושנים כדי שילמד לבנו תורה, והתעכבו שם רבי אלעזר והחברים כמה ימים וחידשו הרבה הדושים בתורה ואח"כ הלכו בדרכם לרבי יוסי ואירע עמהם כל המעשה הנזכר כאן.

כי רבי אלעזר היה בדרכו אל חמיו שהיה חולה והלכו עימו רבי אבא והחברים, ובדרכם לשם שלח רבי אלעזר לחמיו עם יונה אחת שתודיע לו שהם בדרכם אליו ובעוד ג' ימים יהיו אצלו, אח"כ ראה רבי אלעזר שרבי יוסי דפקיעין ינתן כופר תחת חמיו ובא עורב אחד ובישר להם על מיתת רבי יוסי דפקיעין אז רבי אלעזר והחברים הלכו לנמול חסד עימו וכשבאו לשם ראו את בנו הקטן של רבי

הלימוד היומיומי

לע"נ עוז נתנאל יאיר בן גאולה ז"ל - להצלחת שאלתיאל בן גאולה הי"ו

רבי יוסי עסק בענין בלק ובלעם שהשלימו אחד את השני בכישופיהם

אָמְרוּ לַיהוָה, בְּמַאי הָיִיתָ מְתַעֵפֶסְק. שאלו החברים את רבי יוסי באיזו

סוגיא היית עוסק **אָמַר לוֹן בְּפַרְשֵׁת בְּלָק הָיִינָא מְתַעֵפֶסְק**

וְחַמֵּינָא דְחַכְמָתָא דִּילֵיהּ, הָוּה תְּקִיף וַיִּתִּיר מִחַכְמָתָא

דְּבַלְעָם. אמר להם עסקתי בפרשת בלק וראיתי שחכמתו של בלק חזקה וגדולה

מחכמתו של בלעם **חַכְמָתָא דְּבַלְעָם רַגְעָא חֲדָא, חַכְמָתָא**

דְּבַלְק בְּכָל זְמַנָּא. כי החכמה של בלעם רגע אחד ואילו חכמתו של בלק בכל

זמן **אַבְל מִפְּתַחַן פְּלָהוּ בִּידוּי דְּבַלְעָם הָוּי, דְּאִיהוּ הָוּה**

שְׁלִים בְּפוּמָא אבל המפתחות כולם היו בידים של בלעם כי בלעם היה משלים את

הכישוף בפיו. **בְּלָק הָוּה יָדַע לְמַעַבְדַּ חֲרָשׁוּי, וְלֹא הָוּה יָדַע**

לְאֲשַׁלְמָא בְּפוּמָא. ואילו בלק היה יודע לעשות את כל הכשפים ולא היה יודע

להשלים אותם בפיו. ♦

אל תירא עבדי יעקב מכשפיו של בלעם ואל תחת מקסמיו של בלק

פַּתַּח וְאָמַר, (ירמיה ל) וְאַתָּה אֵל תִּירָא עַבְדֵי יַעֲקֹב וְגו'.

הָאֵי קָרָא (אֵיית לְאַסְתְּפְּלָא בֵּיהּ) אוֹיְקְמוּיָהּ זה הפסוק יש להתבונן בו

וכבר ביארוהו. **אַבְל יש לפרש עוד אֵל תִּירָא עַבְדֵי יַעֲקֹב מִחֲרָשׁוּי**

דְּבַלְעָם וְאֵל תַּחַת מְקַסְמוּי דְּבַלְק אל תירא עבדי יעקב מכשפיו של

בלעם ואל תחת מקסמיו של בלק. ♦